

(המשך מעמוד 53)

וממשיכים לצלם כמרץ. חופשת-לידה נמשכה שבועיים, ומיד — לסרט הבא. וכאשר נדמה היה לה, פעם אחת, שתוכה בכמה ימי מנוחה, כשהובחלה לבית-חולים לגיתוח התוספתן, גילתה שאנשי וורנר מתגברים על כל מיכשול. הם השיגו היתר מן הרופא לקחת אותי הביתה, באמי בולנס, השכיבו אותי במיטה, שינו את סוף הסרט שבו הופעתי באותו הזמן, כדי שאוכל להיות במצב אופקי, והביאו את כל צוות ההסרטה לחדר המיטות שלי.

אף פקידה היום לא היתה מוכנה לעיבוד בתנאים ושאלה, אבל ג'ואן בלונדל מודה שלא הרגישה כלל מקופחת: "יתכן שאילו הייתי מרגישה כך והייתי נלהמת יותר, הייתי מקבלת תפקידים טובים יור, כפי שעשו אחרים, קאגני, בט דייזיס ועוד." אבל לגביה העניין היה פשוט מאד — היא היתה חתומה על חוזה ועשתה מה שנדרש ממנה: "חוק מזה, תמיד חשתי שאם אסרב להופיע בסרט, אגזול פרנסתם של אנשי הצוות האחרים." היא מוסיפה, ומזכירה את גיבורת כפילתה של כוכבת קולנוע האומרת דברים דומים על הבד.

על כפילתה של כוכבת קולנוע היא מספרת בפשטות, כי וורנר הסכים להשאיל אותה למפיק עצמאי משום שקיבל עבודה הרבה יותר מקפי שהיא השתכרה, ואילו בוגארט הסכים להשתתף בסרט, בתפקיד מישנה, מאחר והבימאי, סיי גארנט, היה

חלף עם הרוח ופיגמליון ועוד הרבה סרטי טים גדולים אחרים) וג'ואן בלונדל, שהייתה פעם אחת האטרקציות העיקריות של אילפני וורנר (היא הושאלה לצורך סרט זה למפיק ואלטר ונג'ר) ומסתפקת מזה שנים בתפקידי אופי, אחרי קאריירה ש-היתה קשורה דווקא בזהר.

בג'רד שרופ. ג'ואן בלונדל שייכת ל-אחת גזע של כוכבי קולנוע, שלא פסקו לעבוד, מן הרגע שנכנסו לאולפן הסרטים ועד היום. בת לאנשי במה ובידור, היא הופיעה על הבמה כבר בגיל שלוש. להור-לייוד גוייסה על-ידי אל ג'ולסון, שראה אותה, יחד עם בן-זוגו, בהצגת תיאטרון וקנה את הזכויות יחד עם החוזה של ה-שחקנים. בן הזוג היה ג'יימס קאגני.

את החבילה כולה העביר ג'ולסון לג'רד וורנר, וזה גיקה בזעם על שנאלץ לקבל שחקנים שלא מצאו חן בעיניו. אבל, בי-סופו של דבר, הסכים ונתן להם תפקידי-מישנה בסרט המבוסס על המחזה. השניים כה נהנו מן המלאכה, שעוד בטרם יצא הסרט לאור היו כבר חתומים על חוזה לחמש שנים עם האולפן.

באותם הימים נחשבו האחים וורנר ל-מטחנת הבשר של הוליווד. האולפן שסר-חט את כוכביו ללא רחמים ומשלם להם פירוטות בתמורה. "היינו מתחילים בשש בבוקר, מצלמים ברציפות עד הצות, ו-

בלונדל בשנות ה-70

בלונדל בשנות ה-30

להתמיד בגיל שבעים

ידידו האישי הציג לו את התפקיד כאמ-צעי לשנות את תדמיתו הקשוחה על הר-מסך. "התרגיל הצליח ובקאריירה של בוגי-חלה תפנית אחרי הסרט הזה."

בולם צחקו עדי. אם היא לא הגיעה אף פעם לתפקידים הגדולים עליהם חלמו כולם, הרי זה משום שהבית היה חשוב לה יותר מן העבודה. "כולם צחקו עלי, ברגע בו הסתיימו הצילומים אני הייתי כבר בדרך הביתה. משום כך לא ראיתי אף פעם את החומר המצולם ואת מרבית הסרטים שלי אני רואה עכשיו, לראשונה, בטלוויזיה." היא היתה נשואה שלוש פע-מים, לצלם הקולנוע ג'ורג' בארנס. לשח-קן דיק פאואל (עימו הופיעה כמה פעמים על הבד) ולמפיק מייק טוד המנוח. כיום היא מרבה להופיע בתפקידי אופי בטל-ויזיה, ועוררה תשומת-לב רבה בפסטיבל הסרטים האחרון בברלין, שם גיראתה ב-סרטו של ג'ון קאסאבטס הצגת בכורה.

היא מופיעה כסופרת מזדקנת שכתבה מחזה על לבטיה של אשה בגיל המעבר, והנמצאת בעימות מתמיד עם הכוכבת ה-מיועדת של ההצגה, ג'ינה רולנדס (רעייתו של קאסאבטס), שאינה מוכנה להשלים עם הטענה שהיא עצמה נמצאת במצב של הגיבורה אותה היא מגלמת.

זה היה סרטה ה-94 של שחקנית שממ-שיכה להיות עסוקה גם היום, בגיל 70, כימעט כמו בנעוריה. בשל גילה העברה, השאלה הראשונה שמפנים אליה היא, כמיי-בן, על ההבדל בין סרטי העבר לקולנוע של היום. ואילו היא, בדיפלומטיות רבה, משתמטת מתשובה ומסבירה שהיא עדיין עסוקה בראיית הסרטים שעשתה פעם, מכדי להתעמק במה שעושים היום.

חוזרים למחרת לאולפן, שוב בשעה שש, נזכרה ג'ואן בלונדל באוטוביוגרפיה שלה. "בשש וחצי הרשו לנו לאכול ארוחת-בוקר, ובשלוש יצאנו לצהריים — מי שלא נפל מן הרגליים קודם לכן. בשבתות היי-נו עובדים עד מאוחר מאד בלילה, משום שהאולפן לא רצה לשלם שעות נוספות ביום א'. איגודים מיקצועיים לא היו, ואם התלוננת שאין זמן לישון, היו מציעים לך לחטוף תנומה בין צילום לצילום."

מאחר והיא הצליחה במידה שווה בסר-טים מוסיקליים כמו חופרי הזהב של 33 קבסרטי גנגסטרים כמו אויב הציבור, בי-קומדיות מטורפות ובמלודרמות, בתפקידי-בת-השכן ונערת-מקלה, היא זכתה לכבוד המפוקפק להיות אחת הכוכבות העסוקות ביותר של האולפן.

היא הופיעה אומנם במשך כמה שנים בין עשרת כוכבי הקופה הראשונים בארצות-הברית, אבל עם זאת נאלצה להופיע בי-שמונה עד עשרה סרטים מדי שנה, כאלה שלא נרשמו אף פעם בהיסטוריה אבל גרי-פו הכנסות נאות לחברה והזמנות נוספות. "אחרי כמה זמן," סיפרה בלונדל, "לא הבחנתי בין סרט אחד לשני, נדמה היה לי כאילו זה הכל חלק מאותו הסיפור. היום, כשמזדמן לי לראותם שוב, מסתבר לי לפתע שכמה מהם היו דווקא די מוצ-חים, אבל איני זוכרת אפילו שהופעתי בהם."

דהסתיר את הבטן. אפילו הריון לא היווה סיבה מספקת כדי לקבל חופשה באותה תקופה. "עשיתי ששה סרטים עם הבן שלי, ושמונה עם הבת." היא מציינת, והכוונה, כמובן, לסרטים שעשתה בזמן הר-הריון. "היו מעמידים אותי מאחורי שול-חנות וארונות, כדי להסתיר את הבטן,

שלום עכשיו: נסיגה עכשיו!

כשהביא עימו מנחם בגין את הסכמי קמפ-דייוויד, בשובו מארצות-הברית, מצאו עצמם רבים מקרב לוחמי-השלום נבוכים ומבולבלים. אך תוך זמן קצר גילו ראשי שלום-עכשיו מוצא מן המבוכה והבילבול: הם קראו לחבריהם ואוהדיהם לתמוך בבגין, "אדריכל השלום", שהשכיל "לוותר", "להתפשר" למען השלום.

היש הונאה עצמית גדולה מזו ! !

אין זה סוד, שראש ממשלת-ישראל ניכע ללחצו של "האח הגדול", להחזיר למצריים את אשר למצריים. בגין ושות' לא ויתרו ולא התפשרו. הם נאלצו להחזיר חלק מן השלל, אותו גזלו בכוח הנשק, לפני אחת-עשרה שנים.

ממשלת בגין, כממשלות קודמיו (רבין, גולדה וכל השאר), היא אויבת השלום, גם כשהיא נאלצת לסגת תחת לחץ. הדיו עוד לא יבשה מעל הסכמי קמפ-דייוויד, ובעל הדבר כבר נתפס, כשהוא מניח פצצות-זמן מתחתם: הוא ממשיך להכחיש את קיומו של העם הערבי הפלסטיני, וחוזר לדבר על "ערביי ארץ-ישראל", נשבע נאמנות לסיפוח ירושלים ומבטיח להמשיך בשוד האדמות ובהתנחלויות.

האם הוא ושכמותו מסוגלים להפוך את ההסדר עם סאדאת לשלום אמת עם עמי-ערב ובמיוחד עם העם הערבי הפלסטיני? לא ולא ?

שהרי אין ולא יהיה שלום מבלי שתכובדנה הזכויות הלאומיות והאנושיות של בני העם הערבי הפלסטיני. כי השאלה הפלסטינית היא לב הסיכ-סוך המתמשך באיזורנו מזה דורות — זוהי שאלת הגלייתם, נישולם ודיכויים של בני העם הערבי הפלסטיני.

ההסדר — שיחתם כנראה בין האדונים בגין וסאדאת — ידחה מילחמה נוספת בין ישראל למצריים, אך השאלה הפלסטינית תיוותר כנחלים לוחשות, שתאימנה בתבערה חדשה.

השלום לא יושג באמצעות ה"אוטונומיה" של בגין, או "המימשל העצמי" של סאדאת, או הגיטו הפלסטיני של בגין-סאדאת-קארטר. הניסיון לפתור את הסיכסוך היש-ראלי-ערבי תוך כדי רמיסת זכויותיהם של הפלסטינים לא עלה בידי בן-גוריון ועבדאללה ב-1948; הוא לא יצלח גם בידי בגין וסאדאת ב-1978.

אנו קוראים לאנשי שלום-עכשיו למאבק-עכשיו:

- ★ למען פירוקן המידי של כל ההתנחלויות!
- ★ למען נסיגה ישראלית מלאה, מיידית ובלתי-מותנית מכל השטחים הכבושים!
- ★ נגד כל נסיון ישראלי להכתיב מה יהיה עתידם של השטחים מהם תיסוג ישראל!
- ★ נגד כל נסיון להכתיב להמונים הפלסטיניים מי ייצגם!

יוכרו הפלסטינים באשר הם שם — בארצות ערב, בגדה, ברצועה ובשאר — כיישות לאומית לכל דבר.

תוכר ותכובד זכותם של בני העם הערבי הפלסטיני להגדרה עצמית.

יוכר אירגון השיחרור הפלסטיני (אש"פ) כנציגות של העם הערבי הפלסטיני.

אלה הן אבני היסוד ככל הסדר של שלום באיזורנו.

האירגון הסוציאליסטי בישראל (ה"מצפן")

ה מ ר כ ז

ספטמבר 1978

המעניין להשתתף בחוגי-בית או לקבל חומרי-הסברה בעברית או ערבית, יפנה לפי הכתובת: "מצפן", ת.ד. 28061, ח'לי-אביב.

(מודעה)